

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Bohuslavou Drahošovou v právní věci žalobce **Z. H.**, zastoupeného Mgr. Petrem Vavříkem, advokátem se sídlem Přerov, Bartošova 16, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 16.1.2008 , o **částečný invalidní důchod**,

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Odměna právního zástupce **Mgr. Petra Vavříka**, advokáta se sídlem Bartošova 16, Přerov se **p ř i z n á v á** v částce **5.035,- Kč** a bude proplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě ve lhůtě do 60-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

IV. České republice se náhrada nákladů řízení **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

I.

Žalobce se domáhal žalobou ze dne 7.3.2008 zrušení rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení (dále jen ČSSZ) ze dne 16.1.2008 číslo X a vrácení věci žalované k dalšímu řízení. Namítal, že jeho zdravotní stav se několik let nelepší a 9.1.2008 byl stejný jako v říjnu 2007, kdy mu byl částečný invalidní

důchod přiznán. Dále namítal, že jeho zdravotní stav byl chybně posouzen, přičemž během jednání komise neměl příležitost se nijak vyjádřit a žádný z členů komise se jej na jeho zdravotní stav nezeptal. Uvedl, jakými chorobami trpí.

Žalovaná navrhovala vyžádání posudku PK MPSV ČR v Ostravě.

U ústního jednání, které bylo nařízeno na 5.8.2008, žalobce požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů. K ústnímu jednání nařízenému na 18.11.2008, se žalobce včas nedostavil. Usnesením ze dne 18.11.2008 soud ustanovil žalobci zástupce z řad advokátů JUDr. Josefa Michálka. Žalobce dne 12.1.2009 sdělil ustanovenému právnímu zástupci, že by potřeboval agresivnějšího zástupce a proto s ustanoveným zástupcem nesouhlasí. JUDr. Josef Michálek požádal přípisem ze dne 14.1.2009 o zproštění povinnosti zastupovat žalobce, když závažným způsobem byla narušena nezbytná důvěra mezi ním a klientem. 22.9.2009, se nikdo z účastníků nedostavil. Žalobce přípisem ze dne 29.1.2009 mimo jiné sdělil soudu, že si představoval aktivnějšího obhájce, kterému nebude jedno, jestli spor vyhraje nebo prohraje. Do protokolu sepsaného Krajským soudem v Ostravě dne 17.2.2009 sdělil žalobce, že nežádá, aby jej nadále zastupoval JUDr. Michálek, bude se zastupovat sám. Usnesením ze dne 17.2.2009 soud zprostil JUDr. Josefa Michálka povinnosti zastupovat žalobce. K ústnímu jednání nařízenému na 22.9.2009 se nikdo z účastníků nedostavil. Protože soud neshledal důležité důvody pro odročení jednání (§ 50 s.r.s.) a neúčast řádně předvolaných účastníků nebránila projednání a skončení věci, soud ve věci jednal a rozhodl tak, že žalobu zamítl. Žalobce přípisem ze dne 21.1.2010 požádal o „přidělení bezplatného právního zástupce“. Usnesením ze dne 15.2.2010 soud ustanovil žalobci pro kasační řízení zástupce z řad advokátů Mgr. Petra Vavříka. K podané kasační stížnosti žalobce Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 25.10.2010 č.j. 4 Ads/2010-100 rozsudek krajského soudu zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení mimo jiné s odůvodněním, že posudková komise MPSV ČR v Ostravě své tvrzení o nemožnosti kvalifikace rozhodného zdravotního postižení dle kap. XV. odd. H, pol. 53, písm. c) Přílohy č.2 vyhl.č. 284/1995 Sb. a o nemožnosti pětiprocentního zvýšení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti za použití § 6 odst.4 téhož právního předpisu nikterak nekonkretizovala a neopřela jej o žádnou lékařskou zprávu opatřenou před přiznáním částečného invalidního důchodu, takže za této situace je její závěr o posudkovém omylu při přiznání částečné invalidity nepřesvědčivý. Stejnou vadou trpí i posudek PK MPSV ČR v Brně ze dne 20.8.2009. Tato posudková komise měla náležitě objasnit, proč za posudkově významné zdravotní posudkově nejvýznamnější zdravotní postižení stěžovatele nepovažuje artrózu kyčelního kloubu a proč nelze rozhodné zdravotní postižení podřadit pod písm. b) této položky. Nejvyšší správní soud uvedl, že je nutné posudek posudkové komise v Ostravě ze dne 25.6.2008 i posudek posudkové komise v Brně ze dne 20.8.2009 označit za nepřesvědčivý a krajský soud má opatřit doplňující posudky. Nejvyšší správní soud odkázal na své rozhodnutí ze dne 25.9.2003 č.j. 4 Ads 13/2003-54, 5 Ads 22/2003-48, 5 Ads 42/2003-61 a 6 Ads 25/2004-58. Krajský soud poté požádal o vypracování doplňujícího posudku PK MPSV ČR v Ostravě, která posudek vypracovala dne 26.1.2011, jakož i PK MPSV ČR v Brně, která doplňující

posudek vypracovala dne 3.3.2011. Rozsudkem ze dne 29.3.2011 č.j. 19Ad 43/2010-133 krajský soud žalobu zamítl a rozhodl o nákladech řízení. Ke kasační stížnosti žalobce Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 23.2.2012 rozsudek krajského soudu ze dne 29.3.2011 zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení mimo jiné s odůvodněním, že v dalším řízení bude krajský soud Mgr. Petra Vavříka považovat za zástupce žalobce pro řízení o žalobě a předvolá ho k jednání soudu, při kterém opětovně doplní dokazování o doplňující posudky obou posudkových komisí a zhodnotí připomínky a důkazní návrhy.

II.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne ČSSZ ze dne 16.1.2008, posudky lékaře OSSZ Přerov z 9.1.2008 a ze dne 14.12.2005, posudky PK MPSV ČR v Ostravě z 25.6.2008 a z 26.1.2011, srovnávacím posudkem PK MPSV ČR v Brně ze dne 20.8.2009 a doplňujícím posudkem téže komise z 3.3.2011, lékařským nálezem MUDr. R. M. ze dne 25.7.2005, jakož i obsahem posudkového spisu. Při řízení o žalobě žalobce přitom krajský soud vycházel z ustanovení § 65 a násl. soudního řádu správního, jakož i ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu (ust. § 75 soudního řádu správního), tedy ke dni 16.1.2008.

III.

Krajský soud provedeným řízením vzal za prokázáno, že:

1) Lékař Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen OSSZ) v Přerově dne 14.12.2005 v záznamu o jednání – posouzení zdravotního stavu ve smyslu ustanovení § 8 zák.č. 582/1991 Sb. uvedl v posudkovém zhodnocení, že u posuzovaného se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav s diagnózou těžká chronická instabilita pravého kolenního kloubu, chondromalatie genus 1.dx. gonartrosis 1.dx II. st., stp mediální a later.ME genus 1.dx., Torpidní CB syndrom+ projevy M.Raynaud. Emočně nestabilní porucha osobnosti s afektivní labilitou, mající charakter lehké duševní poruchy, coxartrosis bilat. II. stupně. Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce odpovídá postižení uvedenému v kapitole XV, odd. H, položka 53 písm. c) přílohy č.2 vyhl.č. 284/1995 Sb. , tj. 30% Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu podle § 6 odst.4 cit. vyhlášky zvýšil tuto hodnotu o 5%, na celkovou hodnotu 35%. Ve výroku uvedl, že posuzovaný není plně invalidní dle § 39 odt.1 zák.č. 155/1995 Sb., ale je částečně invalidní dle § 44 odst.1 zák.č. 155/1995 Sb. Datum vzniku invalidity určil dnem 10.10.2005.

2) ČSSZ rozhodnutím ze dne 5.10.2007 číslo X přiznala žalobci od 29.3.2007 částečný invalidní důchod podle § 44 odst.1 zákona č. 155/1995 Sb. ve výši 4.442,- Kč s odůvodněním, že výše důchodu se skládá ze základní výměry ve výši 1.570,-Kč a procentní výměry ve výši 2.872,-Kč.

3) Lékař OSSZ v Přerově ze dne 9.1.2008 na základě výsledků lékařského vyšetření (mimo jiné ortopedické vyšetření 17.10.2007, psychiatrické vyšetření 18.10.2007,

neurologické vyšetření 5.11.2007) uvedl v posudkovém hodnocení, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu posuzovaného je instabilita pr. kolenního kloubu. Míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti stanovil dle kap.XV, odd. H, pol.53, písm. b) příl.č. 2 k vyhl.č. 284/1995 Sb. 20 % a po navýšení o 5% /vzhledem k dělnické profesi a psychiatr. nálezu/ celkově 25%. Vydal výrok, že posuzovaný není plně invalidní a není již nadále částečně invalidní. Datum zániku invalidity stanovil dnem 9.1.2008.

4) ČSSZ rozhodnutím ze dne 16.1.2008 číslo X odňala žalobci od 6.3.2008 částečný invalidní důchod podle ust. § 56 odst.1, písm. a) zák.č. 155/95 Sb. s odůvodněním, že podle posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen OSSZ) v Přerově ze dne 9.1.2008 není žalobce již částečně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti o 25 %.

5) Posudková komise MPSV ČR (dále jen PK MPSV ČR) s pracovištěm v Ostravě posoudila zdravotní stav žalobce a jeho dochovanou schopnost soustavné výdělečné činnosti dne 25.6.2008. Uvedla, že u posuzovaného se jedná o:

- stav po operaci vnitřního a zevního menisku v r. 2004, lehkou přední instabilitu kolene, artrosu I. st.,
- syndrom závislosti na alkoholu III. fáze dle Jellinka,
- polymorfní poruchu osobnosti – lehkou,
- artrosu kyčlí II. st.,
- VAS syndrom krční páteře bez kořenové symptomatologie.

V posudkovém hodnocení posudková komise uvedla, že u žalobce šlo k datu rozhodnutí ČSSZ Praha z 16.1.2008 o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav s dominantním stavem po operaci obou menisků pravého kolenního kloubu v r. 2004, k datu rozhodnutí s lehkou přední instabilitou, kompenzovanou svalově, nevyžadující chůzi s oporou FH. Na dlouhodobě nepříznivém stavu se podílela i polymorfní porucha osobnosti se závislostí na alkoholu hodnocena psychiatrem jako lehká. Neurologická vyšetření prokázala jen lehké omezení dynamiky krční páteře, na rtg jen počínající spondylotické změny, nález stacionární, lehký. K datu rozhodnutí schopen práce bez trvalého přetěžování pravého kolene. V posudkovém závěru PK MPSV ČR v Ostravě uvedla, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu posuzovaného k datu 16.1.2008 byla lehká přední instabilita pravého kolene plně kompenzována. Toto rozhodující zdravotní postižení je uvedeno v příloze č. 2 k vyhl.č. 284/1995 Sb. v platném znění k datu vydání napadeného rozhodnutí ČSSZ Praha z 16.1.2008 v kapitole XV, odd. H, pol. 53, písm. b). Posudková komise MPSV ČR Ostrava hodnotila celkově 20 % poklesem schopnosti soustavné výdělečné činnosti. Dále posudková komise uvedla, že přiznání částečné invalidity 14.12.2005 bylo posudkovým omylem – k datu jednání lékaře ČSSZ nešlo u posuzovaného o výraznou instabilitu, vyžadující zajištění podpurným aparátem, nešlo tedy o postižení uvedené v kap. XV, odd. H, pol. 53, písm. c); zvýšení hodnoty procentního poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti o 5 % pro závislost na alkoholu a uvedené neurologické potíže považovala také za neadekvátní. Dle odborných vyšetření nebylo žádné pracovní omezení z neurologického či

psychiatrického hlediska, psychologické vyšetření bylo bez patologie. U žalobce nešlo k datu rozhodnutí ČSSZ Praha z 16.1.2008 o zdravotní postižení uvedené pod písm. c), nešlo o zdravotní postižení značně ztěžující obecné životní podmínky dle př.č. 4 k vyhl.č. 284/1995 Sb.

V doplňujícím posudku ze dne 26.1.2011 tato posudková komise setrvala na závěrech uvedených v posudku ze dne 25.6.2008 a uvedla, že dle ortopedického vyšetření z 10.10.2005 je posuzovaný v péči ortopedické ambulance od 5/2004, 2x měl artroskopickou operaci pravého kolene, subjektivně udal pocit nejistoty a pseudoblokády. Pravé koleno bez náplně, jizvy klidné, S 0-0-120, Lachman + zásuvka + rotace bez bolesti, v pravé kyčli S 0-0-120, rotace plné, abdukce 85. Na rtg kyčle oboustranně artróza II. stupně, na rtg. kolenních kloubů artróza II. stupně vpravo. Přiznání částečné invalidity 14.12.2005 bylo posudkovým omylem - nešlo o výraznou instabilitu, vyžadující zajištění podpůrným aparátem, nešlo o postižení uvedené v kap. XV, odd. H, pol. 53, písm. c). Posudková komise uvedla, že zvýšení hodnoty procentního poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti o 5% pro závislost na alkoholu a uvedené neurologické potíže považuje za neadekvátní. Dle odborných vyšetření nebylo žádné pracovní omezení z neurologického či psychiatrického hlediska, psychologické vyšetření bylo bez patologie.

5) Posudková komise MPSV ČR s pracovištěm v Brně vypracovala dne 20.8.2009 srovnávací posudek. V posudku uvedla tento diagnostický souhrn:

- oboustranná gonartróza I.-II. st.,
- instabilita pravého kolenního kloubu,
- stav po artroskopii v květnu 2004 (stp. subtotální zevní menisektomii a nález staré parc. léze,
- oboustranná coxartróza II. st.,
- chronický vertebrogenní algický syndrom krční páteře bez kořenové symptomatologie,
- polymorfní porucha osobnosti – lehká,
- syndrom závislosti na alkoholu III. fáze dle Jellinka.

Po zhodnocení veškeré dostupné doplněné zdravotní a spisové dokumentace PK MPSV ČR v Brně zjistila, že se u posuzovaného jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav způsobený vícečetným zdravotním postižením s rozhodujícím podílem oboustranné coxagonartrózy dle rtg obrazu I.-II. st. s velmi lehkým omezením rozsahu pohybu v kyčelních kloubech. Gonartróza vpravo dle rtg obrazu II. st., po opakované ASK revizi v V/2004 a III/2005 se stavem po subtotální menisektomii s nálezem staré leze ACL s trvající instabilitou pravého kolenního kloubu, bez průkazu podstatného omezení hybnosti kloubů kolenních, vpravo se známkami neúplně kompenzovatelného uvolnění vazivového aparátu, bez průkazu výraznější nestability kolenního kloubu, která by vyžadovala zajištění podpůrným aparátem, bez osově úchylnosti kloubů, bez porušení funkce končetiny. Komise uvedla, že na dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu se dále podílí vertebrogenní algický recidivující CB syndrom s lehkou poruchou statodynamiky páteře, bez známek radikulopatie, bez motorického, senzitivního či reflexologického deficitu, stav je

dlouhodobě stacionární. Polymorfní porucha osobnosti se závislostí na alkoholu klin. fáze III. dle Jelinka má charakter jen lehké duševní poruchy. Proto stanovila míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti dle přílohy č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb. kapitola XV, oddíl H, položka 53.b) na 20 %, shodně s lékařem pověřeným vypracováním posudku pro OSSZ Přerov a PK MPSV ČR Ostrava pro výše uvedený funkční nález.

Posudková komise uvedla, že stanovila míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti v položce 53.b po komplexním posouzení se zřetelem k závažnosti dalších zdravotních postižení, která se podílí na dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu a dále s ohledem na dosaženou kvalifikaci (vyučený soustružník) a dříve vykonávané výdělečné činnosti v dělnických profesích v souladu se závěrem PK MPSV ČR Ostrava, s odůvodněním, že jak z doložené zdravotní dokumentace vyplývá se nejedná ani nejednalo již v r. 2005 o výraznou nestabilitu kolenního kloubu, vyžadující zajištění podpůrným aparátem – nejednalo se tedy o zdravotní postižení uvedené v kapit. XV, odd. H, pol. 53, písm. c), a proto zaujala názor, že při zjišťovací prohlídce na OSSZ Přerov dne 14.12.2005 šlo o nadhodnocené posouzení zdravotního stavu posuzovaného. Pro zvýšení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti dle § 6 odst. 4 výše uvedené vyhlášky či pro zvolení jiného zdravotního postižení, které se rozhodujícím způsobem podílí na míře poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti či zařazení do jiné kapitoly a položky a tím stanovení jiné hodnoty míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti posudková komise nenalezla v odborných nálezech ani po přešetření v posudkové komise objektivní podklady. PK MPSV ČR Brno uvedla, že u posuzovaného se nejedná o žádné z postižení uvedených v příloze č. 3 a č. 4 výše uvedené vyhlášky, jeho zdravotní stav není funkčním dopadem a důsledky srovnatelný s postiženími uvedenými v příloze č. 4. Míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu posuzovaného celkově činí 20 %. Posuzovaný není schopen prací fyzicky nadměrně náročných spojených s nadměrným zatěžováním dolních končetin a páteře nošením a zvedáním břemen, trvalým stáním a chůzí zvláště po nerovném terénu, prací v nevhodných klimatických podmínkách, v riziku prochlazení. Je schopen prací lehčího charakteru za dodržení výše uvedených omezení s využitím získané kvalifikace vyučený soustružník, v dělnických profesích, v lehkém potravinářském, strojírenském a elektro průmyslu, skladovém hospodářství, ve službách, obchodní činnosti apod. Je schopen zaučení, případně i rekvalifikace. Ve výroku posudková komise uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí ČSSZ nebyl posuzovaný plně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., nebyl ani částečně invalidní podle § 44 odst. 1 nebo 2 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č.134/1997 Sb. Nešlo o pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 33 %, nešlo o schopnost vykonávat pro zdravotní postižení soustavou výdělečnou činnost jen za zcela mimořádných podmínek a dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav mu značně neztěžoval obecné životní podmínky.

Dne 3.3.2011 posudková komise MPSV ČR s pracovištěm v Brně vypracovala doplňující posudek ve kterém citovala mimo jiné některé ortopedické lékařské

nálezů. V posudkovém hodnocení uvedla, že všechny zkráceně citované ortopedické nálezy konstatují prakticky fyziologický rozsah kloubních exkurzí v kyčelních i kolenních kloubech a lehkou přední instabilitu pravého kolenního kloubu, bez osové úchylnosti a bez nutnosti trvalého zajištění podpůrným aparátem. Z toho dovodila, že rozhodné zdravotní postižení nelze podřadit pod kapitolu XV, odd. H, pol. 53 písm. c) přílohy č.2 vyhl.č. 284/1995 Sb. Objasnila, že artróza váhonosných kloubů dolních končetin se podle vyhlášky hodnotí podle klinického nálezů, s přihlédnutím k rentgenologickému stupni. Rentgenologicky šlo v roce 2005 o velmi lehkou artrózu kyčelních kloubů s fyziologickými kloubními exkurzemi (spíše věku odpovídající než patologický nález) a v pravém kolenním kloubu šlo o lehký až střední stupeň artrózy, ale bez poruchy funkce ve smyslu omezení kloubních exkurzí.

PK MPSV ČR uvedla, že pokud by stav posudkově hodnotila jen podle artrózy, odpovídalo by postižení kapitole XV, odd. A, položce 1) písm. a), kde je procentní rozmezí 10-15%. Pro podřazení artrotického postižení pod písmeno b) nebyly medicínské důvody, když prokazatelně nebylo přítomno funkční omezení (omezení pohybu) jednoho až dvou nosných kloubů o více než ¼. Omezení funkce váhonosných kloubů dolních končetin lze hodnotit podle vyhlášky více způsoby. Rozhodující pro výběr položky je etiologie vzniku postižení a především funkční porucha postižením způsobená. Lehká porucha funkce kolenního, ale i kyčelního kloubu nebo hlezenního kloubu odpovídá vždy nízkému procentnímu hodnocení. Dále PK MPSV ČR uvedla k nálezů ortopeda ze dne 25.7.2005, že při hodnocení poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti nelze doporučení stran uznání částečné invalidity zohlednit. V PK MPSV Ostrava i Brno byl opakovaně přítomen příslušný odborník z oboru, do kterého je zařazena rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu posuzovaného, který je již s problematikou posuzování výdělečné schopnosti obeznámen a je schopen zhodnotit nejen tíži funkční poruchy, ale i její dopad na výdělečnou schopnost posuzovaného. Posudková komise uvedla, že chápe doporučení ortopeda jako názor laika v oboru posudkové medicíny a zohlednění tohoto doporučení při uznání částečné invalidity hodnotí jako posudkový omyl.

6) MUDr. R. M. v lékařském nálezů ze dne 25.7.2005 mimo jiné uvedl výsledky rtg: kyčle-artróza I. stupně, kolena v zátěži- artróza II.stupně P kolena, vlevo 0.

Klin. P koleno bez náplně, jizvy klidné, S0-138, Lachman +, zásuvka +, rotace bez algie, m. q funkční, kyčle S0-120, abd 85, rotace plné s algií krajně. V doporučení uvedl: "Vzhledem k trvání potíží vhodné situaci řešit ČID, plastika vazů vzhledem k věku a stavu chrupavek nedoporučuji. Fyzická zátěž a sport možno s ortézou....."

IV.

Přezkoumává-li se zákonnost rozhodnutí o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku.

V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi (§ 4 odst. 2 zák.č. 582/91 Sb.). Proto v tomto řízení byl vypracován posudek posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě dne 25.6.2008 a 26.1.2011, srovnávací posudek PK MPSV ČR v Brně dne 20.8.2009 a doplňující posudek z 3.3.2011. Tyto důkazy považuje soud za stěžejní. Krajský soud nezpochybnil závěry odborných posudků pro jejich přesvědčivost a úplnost a závěry posudků pro své rozhodnutí plně převzal. Zdravotní stav žalobce byl hodnocen posudkovými lékaři a lékaři ortopedy na základě zdravotní dokumentace žalobce. Posudkové komise se vypořádaly se všemi lékařskými nálezy. Přesvědčivě odůvodnily důvody odnětí částečného invalidního důchodu a datum zániku částečné invalidity tím, že při přiznání došlo k nadhodnocení posouzení zdravotního stavu.

Podle § 43 zák.č. 155/95 Sb. ve znění ke dni vydání napadeného rozhodnutí, pojištěnec má nárok na částečný invalidní důchod, jestliže se stal částečně invalidním a) a získal potřebnou dobu pojištění, nebo b) následkem pracovního úrazu.

Podle § 44 odst. 1, věta první téhož zákona pojištěnec je částečně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 33 %. Podle § 44 odst. 2, věta první z.č. 155/1995 Sb. pojištěnec je částečně invalidní též tehdy, jestliže mu dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav značně ztěžuje obecné životné podmínky.

Podle § 39 odst. 2 zák.č. 155/95 Sb. při určování poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti pojištěnce se vychází z jeho zdravotního stavu, doloženého výsledky funkčních vyšetření a z jeho schopnosti vykonávat práce odpovídající zachovaným tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k výdělečným činnostem před tím, než k takovému poklesu došlo, a k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem; přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení, trvale ovlivňující schopnost výdělečné činnosti pojištěnce, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, a schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával.

Podle § 6 odst. 3 vyhl.č. 284/95 Sb. pro stanovení procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti je nutné určit zdravotní postižení, které je příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Je-li těchto zdravotních postižení více, jednotlivé hodnoty poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a procentní míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení, a to se zřetelem k závažnosti ostatních zdravotních postižení.

Podle ustanovení § 56 odst.1 písm. a) z.č. 155/1995 Sb. zjistí-li se, že nárok na důchod nebo na jeho výplatu zanikl, důchod se odejme nebo jeho výplata se zastaví, a to ode dne následujícího po dni, jímž uplynulo období, za které již byl vyplacen.

Pro uznání částečné invalidity ke dni 16.1.2008 muselo dojít k poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti nejméně o 33 %, anebo muselo být zjištěno zdravotní postižení značně ztěžující obecné životní podmínky.

Soud vzal za prokázáno, že u žalobce se ke dni 16.1.2008 jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, způsobený vícečetným zdravotním postižením s rozhodujícím podílem oboustranné cox a gonartrózy dle rtg obrazu I.-II. st. s velmi lehkým omezením rozsahu pohybu v kyčelních kloubech (gonartróza vpravo dle rtg.obrazu II. st., po opakované ASK revizi v V/2004 a III/2005 se stavem po subtotální menisektomii s nálezem staré léze ACL s trvajícím instabilitou pravého kolenního kloubu, bez průkazu podstatného omezení hybnosti kloubů kolenních, vpravo se známkami neúplně kompenzovatelného uvolnění vazivového aparátu, bez průkazu výraznější nestability kolenního kloubu, která by vyžadovala zajištění podpůrným aparátem, bez osově úchylky kloubů, bez porušení funkce končetiny), který dle kap. XV, odd. H, pol. 53, písm. c), přílohy č. 2 k vyhlášce 284/95 Sb. v platném znění způsoboval 20% pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce.

Jestliže nebylo prokázáno, že by u žalobce ke dni 16.1.2008 docházelo k poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti alespoň v míře 33%, ani nebyl zjištěn zdravotní stav, který by značně ztěžoval jeho obecné životní podmínky, neboť nebylo prokázáno onemocnění uvedené v příloze č. 4 k vyhl. č. 284/95 Sb. v platném znění, nejsou v souhrnu splněny podmínky částečné invalidity podle § 44 odst.1 a 2 zákona č. 155/1995 Sb. v pl. znění. Nelze proto žalobce k datu 16.1.2008 za částečně invalidní považovat. Jestliže žalobce nebyl částečně invalidní, pak nesplňoval podmínky nároku na částečný invalidní důchod. Posudkové komise stejně jako lékař OSSZ uvedly, že k přiznání částečného invalidního důchodu žalobci došlo z důvodu posudkového omylu, nadhodnocení míry poklesu soustavné výdělečné činnosti. Posudkové komise se též shodně vyjádřily k tomu, že pro zvýšení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti dle § 6 odst. 4 výše uvedené vyhlášky či pro zvolení jiného zdravotního postižení, které se rozhodujícím způsobem podílí na míře poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti či zařazení do jiné kapitoly a položky a tím stanovení jiné hodnoty míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti nenalezly v odborných nálezech ani po přešetření v posudkové komisi, objektivní podklady.

Důvodem pro přiznání dávky důchodového pojištění podmíněné zdravotním stavem nemůže být jen subjektivní pocit žadatele o důchod o jeho neschopnosti vykonávat jakékoli zaměstnání, ani to, že nemůže nastoupit do lékařem doporučeného zaměstnání pro nedostatek takových volných míst, a ani to, že zaměstnavatelé dávají přednost uchazečům s bezvadným zdravotním stavem. Přiznání dávky musí být podloženo objektivně zjištěným dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a jím podmíněnou omezenou pracovní schopností, což posuzuje příslušná posudková komise.

Po provedeném řízení a hodnocení důkazů (§ 77 s.ř.s.) soud žalobu zamítl, neboť není důvodná (§ 78 odst. 7 s.ř.s.).

Účastníkům řízení nebyla náhrada nákladů řízení přiznána, neboť žalobce nebyl v řízení úspěšný a úspěšná žalovaná ČSSZ nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona (§ 60 odst. 1,2 s.ř.s.).

Je-li účastník zastoupen advokátem, je podle § 57, 61,64 s.ř.s mimo jiné součástí nákladů řízení odměna za zastupování. Její výše byla určena vyhláškou ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb. Podle § 13 odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb. advokátu náleží náhrada hotových výdajů účelně vynaložených v souvislosti s poskytnutím právní služby, zejména na soudním a jiné poplatky, cestovní výdaje, poštovné ap. Podle odst.3 citované vyhlášky paušální částka jako náhrada výdajů činí 300,-Kč na jeden úkon právní služby. Ve věcech nároků fyzických osob v oblasti sociálního zabezpečení, důchodového, nemocenského a všeobecného zdravotního pojištění a opravných prostředků proti rozhodnutím orgánů veřejné správy a správních orgánů se dle § 9 odst.2 se za tarifní hodnotu považuje částka 1.000,-Kč a dle § 7 téže vyhlášky činí sazba mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby z tarifní hodnoty do 1.000,-Kč - 500,-Kč.

Usnesením ze dne 15.2.2010 č.j. 19Cad 47/2008-86 krajský soud žalobci ustanovil pro kasační řízení zástupce z řad advokátů, a to Mgr. Petra Vavříka a usnesením ze dne 22.6.2011 č.j. 19Ad 43/2010-150 ustanovil pro řízení téhož advokáta. Nejvyšší právní soud dovedl, že ustanoví-li v řízení o kasační stížnosti krajský soud účastníku řízení zástupce, takto ustanovený advokát zastupuje účastníka i v dalším řízení o žalobě před krajským soudem poté, co bylo původní rozhodnutí krajského soudu Nejvyšším správním soudem zrušeno (viz rozsudek NSS č.j. 4 Azs 6/2010-42).

Odměna zástupci žalobce byla stanovena za čtyři úkony právní služby (- první porada s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení nebo obhajoby, je-li klientovi zástupce nebo obhájce ustanoven soudem,- doplnění kasační stížnosti ze dne 16.3.2010, - doplnění kasační stížnosti 4.8.2011, - účast u ústního jednání dne 3.7.2012) po 500,- Kč (§ 9 odst. 3 písm. f/, § 7 a § 11 odst. 1 vyhl.č. 177/1996 Sb.), tj. 2.000,-Kč, 4x náhrada hotových výdajů dle §13 odst. 3 téže vyhlášky po 300,- Kč, tj. 1.200,-Kč, celkem 3.200,-Kč. Pokud zástupce žalobce na odměně požadoval přiznání další odměny za 1 úkon právní služby a to převzetí a přípravu zastoupení dne 4.7.2011, pak tento úkon není možno přiznat, neboť převzít opakovaně zastoupení účastníka v téže věci, za situace, kdy advokát byl ustanoven v řízení o kasační stížnosti a v důsledku toho zastupuje účastníka i v dalším řízení před krajským soudem poté, co původní rozhodnutí krajského soudu bylo Nejvyšším správním soudem zrušeno, není možné. Převzetí věci lze považovat pouze za jeden úkon právní služby.

Rovněž byla přiznána náhrada cestovních výdajů při použití osobního automobilu Volkswagen Polo RZ X, při spotřebě benzínu automobilového 95

oktanů, 6 litrů na 100 km, cesta Přerov-Ostrava a zpět, tj. 172 km, a při ceně benzínu automobilového 95 - 34,90 Kč za 1 litr (§ 4a vyhl.č. 429/2011 Sb.), tj. 360,-Kč a náhrada za užití os. automobilu při sazbě základní náhrady za používání silničních motorových vozidel dle vyhl.č. 429/2011, § 1 písm. b) 3,70 Kč za 1 km, tj.636,-Kč, vše 996,-Kč.

Protože advokát doložil, že je plátcem daně z přidané hodnoty (dále jen DPH) podle § 35 odst.8 s.ř.s. zvyšuje se odměna o částku odpovídající DPH, kterou je advokát povinen odvést z odměny za zastupování a náhrad hotových výdajů podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů. K přiznané odměně tedy náleží 20% z částky 4.196,-Kč, tj. 839,-Kč, celkem tedy náleží 5.035,- Kč.

České republice náhrada nákladů řízení nebyla přiznána (§ 60 odst.4 z.č. 150/2002 Sb.). Stát má proti neúspěšnému účastníkovi právo na náhradu nákladů řízení, které platil, není-li tento účastník osvobozen od soudních poplatků. V daném případě žalobce splňoval podmínky pro přiznání osvobození od placení soudních poplatků.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě 3. července 2012

JUDr. Bohuslava Drahošová
samosoudkyně